

Een overzicht van de IJssclub Kralingen bij Rotterdam tijdens den ijs-hockeywedstrijd Rotterdam-Den Haag 0-9. Foto V.F.B.

WAT IS EEN SPORTMAN?

Naar aanleiding van Meerum Terwogt's opinie. — 'n Sportman is ieder, die zijn sport met liefde beoefent ter wille van de sport zelf, eerlijk is en waardeering heeft voor zijn tegenstander. — De vrouw in de sport.

In een vorig nummer heeft de heer Meerum Terwogt in een Stemningsstukje een definitie gegeven van hetgeen hij verstaat onder sportlui. Volgens hem zijn sportlui de uitblinkers in de sport, zij die streven naar het allerhoogste. Deze opvatting lijkt mij tot op zekere hoogte onbillijk en zeker voor bestrijding vatbaar.

Er zijn voorbeelden genoeg van sportbeoefenaars, die het in hun sport zeer ver hebben gebracht, die zelfs het allerhoogste bereikt hebben en die toch geen sportlui zijn.

Is b.v. een Sandwina, die in zijn strijd om het Europeesche kampioenschap boksen tegen Phil Scott wegens een verboden slag werd gediskwalificeerd, een sportman? En wat te denken van een voetballer, die in de Olympische voetbalwedstrijden zich zoo vergeet, dat hij een tegenstander een trap geeft, waarvoor hij van het veld gezonden wordt? Is dat een sportman?

Naar mijn meening heeft ieder, die zijn sport met liefde beoefent ter wille van de sport zelf, die eerlijk is in zijn sportbeoefening, die waardeering heeft voor zijn tegenstander en die bij overwinning of nederlaag dezelfde blijft, ongeacht leeftijd of geslacht, recht op den eertitel sportman of sportvrouw.

Iemand, die dagelijks een partij golf speelt terwille van de slanke lijn, die elken avond naar zijn kegelclub gaat, omdat het bier daar zoo lekker is, of die een paar uur per dag gaat

biljarten, daar hij aan het biljart zijn vrienden vindt, is geen sportman, ook niet als hij het golfkampioenschap van Nederland wint, een paar ameblementen plus de noodige kampioensmedailles bij elkaar kegelt of het recht heeft om in eerste klas-wedstrijden van den Nederlandschen Biljart Bond uit te komen.

Daarentegen is een voetballer, zelfs al heeft hij reeds meer dan 25 dienstjaren achter den rug, al heeft hij zijn gehele leven in dezelfde derde klas club gespeeld, een sportman, indien hij aan de hierboven gestelde voorwaarden voldoet.

Sportman zijn is m.i. meer een zaak van karakter dan van capaciteiten.

— □ —

In zijn oordeel over de sportvrouw is de heer Terwogt echter al zeer onbillijk, iets wat ik juist van hem niet zou hebben verwacht. Hij meent, dat men van het jonge meisje nog sport kan dulden, dat zij in de sporten, die haar goed liggen, nog kan uitblinken zonder hinderlijk te zijn.

Toevallig las ik het artikel van den heer Terwogt juist toen ik terug kwam van een wedstrijd om het provinciaal kampioenschap schoonspringen voor dames, uitgeschreven door den Nederl. Schaatsenrijders Bond. Indien de heer Terwogt dezen wedstrijd had bijgewoond, zou hij ongetwijfeld heel anders geschreven hebben.

Een der mededingsters in dezen wedstrijd was een eenvoudige burgervrouw, die de vijf kruisjes reeds achter den rug had. Ondanks dien leeftijd reed ze schitterend, ze zou het kampioenschap dan ook vrij zeker gewonnen hebben indien ze niet 'n klein foutje gemaakt had. Nu werd ze met

g ring verschil nummer twee van de 25 geveer 25 deelnemers, die veel jonger waren dan zij. Ik kwam met deze vrouw in gesprek en kreeg daarbij al spoedig de overtuiging, dat zij, die — niettegenstaande het reeds 38 jaar geleden was, dat ze voor het eerst aan een wedstrijd in het schoonspringen deelnam — nog tot de allerbeste beoefenaars van deze moeilijke sport gerekend moet worden, in alle opzichten recht heeft op den eere-naam sportvrouw. Zij was een van de eersten, die de winster geluk wenschte; haar geheele optreden legde getuigenis af van sportiviteit. Het was dien dag geducht koud, zoo zelfs, dat de inkt in mijn vulpenhouder bevroor, toen ik eenige aantekeningen maakte. Heel wat heeren zochten hun schaatsen aan een toevlucht om de warme kachel. De hierboven genoemde vrouw bleef echter van 11 tot 5 uur vrijwel voortdurend rijden om zooveel mogelijk haar sport te beoefenen. Ik zeide reeds, dat het een eenvoudige vrouw was. Ze reed in een simpel costuum en niet in een flatteus met coquet bont afgezet pakje, ze kwam niet in een fraaie luxe auto, zooals de prijswinster, doch reisde derde klas en ze haastte zich na afloop van den wedstrijd naar den trein.

— □ —

Er was bij dezen wedstrijd nog een andere dame, die m.i. recht had op den eere-naam sportvrouw niettegenstaande ze zelf niet aan den wedstrijd deel nam en ook zeker niet onder de categorie jonge meisjes gerangschikt kon worden. Deze dame, die reeds grijzende haren had, was lid van de jury. Ze was daardoor genoodzaakt van ongeveer 11 uur tot bij half zes in de felle kou op het ijs te blijven met slechts enkele korte onderbrekingen. In die kou — het was de koudste dag sedert 1910! — moest ze het rijden beoordeelen en haar aantekeningen maken. Na afloop waren haar handen en voeten bijna bevroren.

Deze dame, die zelf nog voortreffelijk reed, merkte na afloop op, dat ze het wel koud gevonden had, doch dat ze dat graag ter wille van de sport er voor over gehad had. Heeft deze dame recht op waardeering van den kant der sportlui, is zij geen echte sportvrouw?

De heer Terwogt zal misschien opmerken, dat dit de uitzonderingen zijn, die den regel bevestigen, doch dat is niet juist.

Een vrouw van 50 jaar, die deelneemt aan een wedstrijd hardloopen over 800 meter is iets abnormaals. Er zijn echter ook takken van sport, die meer op handigheid dan op lichaamskracht zijn gebaseerd en in deze sporten kan ook de oudere vrouw gerust mededingen. Ze kan zich daarin vaak met succes tegen jonge meisjes staande houden en niemand zal er aan denken haar sportbeoefening malligheid te noemen.

Het leek me niet overbodig deze kantteekeningen te maken op het artikel van den heer Terwogt, dat overigens in vele opzichten mijn instemming heeft.

C. J. Groothof

Schrale Lippen

Schrale Neus

PUROL